

BUTLLETI INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 217 - Any XIX

MARÇ de 1982

(Foto: R. Creus)

**També a Agramunt,
"el català és cosa de tots"**

SIÓ - Butlletí Informatiu Municipal

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà,
Ricard Creus, Jaume Çuñat, Joaquim Felip
Josep M.ª Lluç, Peré Mora, Jordi Padullés
Josep M.ª Pijuan, Teresa Prados, Joan
Puig i Rosa - Mari Sera

Col·laboradors: Miquel Aguilà, Jaume Brils,
Ramon Creus, Francesc Domingo, Josep
Farreny, Jaume Figuera, Joan Novell,
Agnès Pedrós, Lluís Pons, Deudat Pont
Paulí Ribera, Magda Trepal i Guillem
Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Plaça Església, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 600 ptes.
Estranger 700 ptes.
Número solt 55 ptes.
Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	5000 ptes. al mes
1/2 »	1500 »
1/4 »	750 »
1/8 »	400 »

Anuncis solts, 50 % d'augment
Ajut especial: 1000 ptes. a l'any

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81
Jaume Cots - Tel. 39 01 32

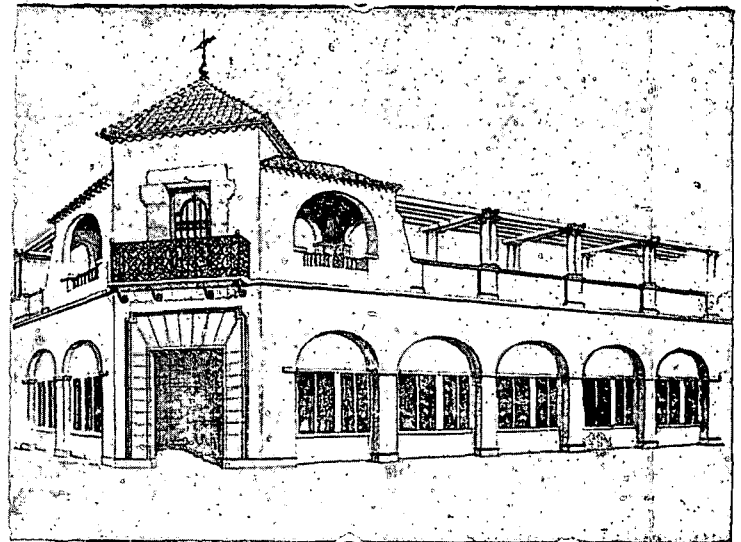
La Redacció, manifesta la no obliga-
torietat d'acceptar totes i cada una de les
col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels arti-
cles signats, no significa l'acceptació im-
plicita del seu contingut per part de l'equip
redactor.

Es recorda que els treballs que envii-
n els col·laboradors a SIÓ, han d'anar
escrits en paper blanc, en una sola cara
del full i a màquina a doble espai, signats
i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb
pseudònim, sempre que els autors vulguin.
Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè
puguin sortir publicats en el mes de data
de la revista, han d'ésser presents a la re-
dacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del
mes anterior.

C
A
S
A
L

Renovació de la Junta

Altra vegada la reunió anual ordinària del Casal Agramuntí celebrada el dia 21 de febrer, va tenir com a nota predominant la poca assistència —unes vint-i-cinc persones—.

Tampoc aquesta vegada, la reunió no va despertar l'interès dels socis, malgrat que la manera d'elegir el nou President era ben diferent de com s'havia fet fins ara. Tal com han quedat els nous estatuts es vota solament, d'entre les candidatures presentades, al possible President que prèviament ha proposat un programa d'acció per dur a terme durant els quatre anys que dura el seu càrrec, i el que surt elegit, serà l'encarregat de buscar els altres components de la Junta, entre els que hi ha d'haver quatre socis fundadors i els restants, accionistes.

S'inicià la reunió, sota la presidència d'en Jordi Bertran i París, amb la lectura de l'acta de la reunió General anterior, resultat econòmic de l'any anterior, el pres-
supost per l'any 1982 i finalment la renovació de la Junta Directiva d'acord amb l'article 25.

L'única candidatura presentada fou la d'En Jordi Bertran i París i, ell mateix, va llegir el seu programa d'actuació que era el següent:

— Cedir gratuïtament la Sala Teatre als grups artístics i culturals, amb la condició que els socis tinguin una bonificació en l'entrada.

— Fer funcionar, el màxim possible, la Sala Teatre amb sessions de cinema, ball i teatre.

— Pintar la sala d'espectacles.

— Procurar establir diferents seccions dins la Societat, a les que es donarà l'ajut necessari, dintre les possibilitats, per desenrotllar les seves activitats.

Els pocs assistents que hi havia en el moment de la votació —cinc socis, a més dels membres de la Junta— votaren favorablement aquesta candidatura i aquest programa.

El dissabte dia 27 de febrer va tenir lloc l'acte de presa de possessió dels mem-
bres de la nova Junta que va quedar constituïda així:

PRESIDENT, Jordi Bertran i París.

VICE-PRESIDENT, Francesc Xavier Santamaria i Pascual.

SECRETARI, Josep M.ª Giménez i Badia.

DIPOSITARI, Magí Guasch i Roure.

COMPTADOR, Ignasi Villalta i Gilabert.

VOCALS, Pere Vilalta i Solé,

Domènec Vilalta i Tallavi

Eugeni Gil i Reyes.

Pere Boncompte i Alsedà.

Miquel Pintó i Abadal

Valeri Novell i Cendrós,

Josep Sáez i Medina.

L'Assemblea Local de la CREU ROJA, comunica als
seus associats i al públic en general, el canvi de
domicili de la Posta de Socors, des de l'Avinguda de
Marià Jolonch, a la Plaça del Pou, n.º 26 d'aquesta
localitat.

Agramunt, 6 de març de 1982

AGENDA

FEBRER

dijous, 4 — VISITA

Com a Diputat al Parlament de l'Estat i cap de la Minoria Catalana, aquesta tarda ha estat unes hores a Agramunt, Miquel Roca i Junyent de Convergència Democràtica de Catalunya. En arribar s'ha traslladat a Ca la Vila, on ha estat rebut pel Sr. Alcalde, Alcaldes Pedanis i Membres del Consistori. Seguidament, i a la sala IV del cinema Avinguda —plena de gom a gom, unes 100 persones—, ha mantingut un col·loqui amb els assistents ja que, d'entrada, ha dit que venia a què li preguntessin. Efectivament, se li han fet preguntes força interessants sobre: LOAPA, problemes de la pagesia, LAU, eix transversal, sanitat, ensenyament.

diumenge, 7 — ENSURT

L'han tingut els assistents a la missa de 10 a l'Església Parroquial, ja que, en plena celebració, s'ha després una pedra del sostre —del tamany d'un puny— que ha espetegat damunt d'un dels bancs d'aprop de la sacristia, sortosament sense lesionar ningú, llevat del consegüent sobressalt de tots els allí reunits.

«¡Humor con humor se paga!»

Es l'espectacle que ha presentat, aquesta tarda i al Casal Agramuntí, l'humorista Cassen, actuació que ha fet, davant d'una poca concurrència de públic.

dimarts, 16 — CURIOSITAT

Quasi la meitat de les places d'Agramunt —Amball, Pare Gras, Dula, Hospital i Om— estan damunt davall, degut a les obres de pavimentació que s'hi fan, sols ha faltat la pluja d'aquests dies per formar-s'hi un fangueix impressionant. Sortosament, dintre de poc, ja les tindrem a nivell de les altres —Església, Mercadal, Pou, 11 de setembre, Mercat i Germana Montserrat Pons—.

dijous, 18 — CINE FORUM

Seguint aquest —en podríem dir— petit cicle dedicat a Andrzej Wajda, avui s'ha presentat la tercera pel·lícula d'aquest director polonès «Sense Anestèsia». Com sempre, a la sala IV del cinema Avenida i a càrrec de Mn. M. Pal.

divendres, 19 — «TERRA BAIXA»

De nou, ha interpretat aquesta obra teatral, el Grup Escènic Agramuntí, s'han traslladat a Almacelles, on l'han representada en sessió de nit.

dissabte, 20 — EXPOSICIO PREMSA COMARCAL

D'avui fins al dia 28 i al Museu Municipal, hi estarà exposada aquesta mostra, itinerant, de totes les publicacions que surten arreu de les Terres de Ponent, patrocinada pel Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat a Lleida, l'organització local, ha anat a càrrec del Consell Municipal del Patrimoni i de la Revista SIO.

diumenge, 21 — CASAL AGRAMUNTI

Aquest matí s'ha celebrat l'anyal Assemblée General Ordinària de Socis de l'entitat, on s'ha estrenat l'article 25 —referent a la junta directiva— dels nous Estatuts, aprovats en la Junta Extraordinària, celebrada el passat 25 d'octubre de 1981. Article que publiquem textualment:

Art. 25. Para la designación de la Junta Directiva se presentarán candidaturas compuestas por una sola persona, la cual presentará un programa de actuación que se comprometerá a cumplir íntegramente. Las candidaturas deberán presentarse con un mínimo de catorce días de antelación a la fecha de celebración de la Asamblea General.

El candidato elegido, que deberá serlo por la Asamblea General Ordinaria del año que corresponda, deberá escoger los restantes miembros de la Junta Directiva entre los socios que reúnan las condiciones reglamentarias.

La duración del cargo del candidato elegido será de cuatro años.

Al término de los dos años el candidato elegido deberá renovar o en su caso reelegir, la mitad de cada uno de los Grupos de socios fundadores o accionistas que componen la Junta Directiva. Mientras existan los socios Fundadores, la Junta Directiva deberá estar compuesta por cuatro socios fundadores y ocho accionistas.

Dissolta l'anterior junta, de candidatures, sols se n'ha presentat una, la del senyor Jordi Bertran i Paris —ja actual president—, que ha estat elegit per la dotzena de socis que han assistit a la reunió.

EDITORIAL

FESTES

En el Decret del 3 d'octubre de 1980 la Generalitat, fent ús de les atribucions que li confereixen aquelles competències que li han estat traspassades, definia les festivitats que deurién ésser considerades com a fixes i/o com a suplents. El dia 19 de març, diada de Sant Josep, quedava definida com a festa suplent i per això fou declarat dia feiner a casa nostra, el que promogué un cert enrenou perquè la seva celebració estava fortament arrelada amb la tradició.

Enguany però i com sigui que el dia 26 de desembre, diada de Sant Esteve declarada com a festa fixa per la seva més forta tradició encara a casa nostra, s'escau en diumenge, permetia reinstaurar almenys per aquest any i encara que només fós com a suplència, la festa de Sant Josep. (Veieu «L'Ajuntament Informa» del núm. 212 de «SIO», octubre de 1981).

D'aquesta manera i si més no per aquesta anyada, tot feia suposar que els JOSEPS podrien assaborir sense pressa la tradicional crema, veritat? Doncs tampoc. I tot plegat perquè els de Madrid (que són els que manen), han disposat a darrera hora com a festes obligatòries en tot l'àmbit estatal els dies 12 d'octubre —Mare de Déu del Pilar i dia de la Hispanitat—, i el 8 de desembre —Immaculada Concepció de Maria—. I és clar, el contingent anyal de festes (14 en total) ja queda cobert pel que que una vegada més s'ha hagut de suprimir el sofert Sant Josep.

Davant d'aquests fets, hom no sap ben bé cap a quin costat decantar-se. Si considerar tals esdeveniments com una victòria feminista (fixeu-vos que se'ns posen dues festes Marianes i es suprimeix la d'un Sant Baró —ho diem sense la més mínima intencionalitat irreverent—), o bé si els de la «Villa y Corte» se les pensen totes per desacreditar els governs autonòmics anul·lant part de les seves disposicions que, no ho oblidem, prenen a l'empar d'aquelles competències ja transferides tal com queda dit més amunt.

Potser valdria la pena reflexionar sobre això, car si ara passen aquestes coses, és previsible endevinar fins on arribaran les prohibicions, substitucions, imposicions, etc. que ens poden caure al damunt, quan totes les nacionalitats i regions de l'Estat estiguin alletades per la mateixa LLOHPA?

«SIO»

CONCURS DE DISFRESSES INFANTILS

Durant el transcurs del Ball de Carnaval, que ha tingut lloc al Casal Agramuntí aquesta tarda, s'ha celebrat aquest anunciat concurs! amb gran èxit! Ja que han estat uns 140 els, més o menys, menuts que s'hi han presentat, el que ha donat quisp-la feina al Jurat qualificador, a l'hora d'atorgar els diferents premis.

dilluns, 22 — L'AJUNTAMENT INFORMA

Aquesta vegada, sobre la futura ordenació urbanística d'Agramunt. Els arquitectes Valeri Mas i Manuel de Solà i Morales, de l'equip redactor, han presentat el Projecte de les Normes Subsidiàries de Planejament Urbanístic, davant del públic que, aquest vespre, omplia la sala IV del cinema Avinguda.

ACUDIT

-Què passa!!
-Què és això!!
-És que al plànol d'urbanització, aquí hi marca un carrer.

Es comunica que el proper **dia 8 de maig** tindrà lloc, a 2/4 de 10 de la nit a la «Sala KIPPS», el sopar de la **5.ª trobada de les ex-alumnes del col·legi de les monges.**

Agraïrem a totes les ex-alumnes que vulguin assistir-hi que passin per la «Caixa d'Estalvis» abans del dia 6 de maig a recollir el seu ticket, el preu del qual serà de 1025 pessetes.

LOS NUEVOS SEAT

En Bavaria, se aparca en cualquier sitio.

Panda bavaria
Amigo para todo.

320.000 pts. IVA

En el nuevo Seat Panda Bavaria, usted tiene un amigo para todo. Compacto y maniobrable. Capaz de aparcar en cualquier hueco. Sin problemas. Los amigos están para las ocasiones. Aunque sean pequeñas.

SEAT
Cuidamos de su coche. Cuidamos de usted.

Garatge SECANELL

Tels 39 08 08 - 39 02 86

AGRAMUNT

Confeccions AGRAMUNT

Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA

Pl. Mercadal, 9 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

FORN CAMATS

Sant Joan 4, Tel. 39 02 38

MAGATZEMS COTS

Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLÀ

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ

Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

Material Construcció A. ESTEVE

Avda. M. Jolonch, 6 Tel. 39 02 60

FOTOS FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34- Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió

Pl. Pou, 22

SABATERIA HUGUET

Pf. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA

Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Queviures Cal PANTON

Avda. J. Mestres Tel. 39 01 41

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG

Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL

A Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M.ª TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

FARRATGES VIÑALS

Avda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A Guimerà, 6 Tel. 39 60 83

Història i Anecdòtari

Agramunt tenia un castell, un castell autèntic d'aquells que servien per fer la guerra; vull dir amb finalitats bàsicament militars. Parlo així, perquè a les nostres contrades sovint donem el nom de castells a edificis que no són res més que cases senyoriales, poc o molt fortificades, com per exemple els anomenats castells de Montclar, Les Puelles, Castellblanc, Preixens, Pradell i Les Pallargues. Cases imponents i massisses, on antigament hi habitaven els senyors, més o menys feudals, dels termes respectius i que, per imperatius de l'època, havien de disposar d'uns elements de defensa per tal de fer front a les contingències que es poguessin presentar.

El castell d'Agramunt, a més de la mansió senyorial dels seus propietaris, tenia torres i muralles que l'habilitaven com a fortalesa militar. Almenys així ens ho explica la història i la tradició, perquè de restes materials no n'hi queda cap. Sembla estrany, però en aquest turó intensament erosionat que encara avui anomenem El Castell, no s'hi troba absolutament res: ni pedres, ni fonaments. Ben cert que el castell agramuntí fou enderrocat al segle XVII, segons diuen, i d'ençà d'aleshores ha plogut molt; però d'altres edificacions més antigues es troba rastre. En el nostre cas, o bé es va posar molta cura en la destrucció, o bé els agramuntins foren tan aprofitadors que se n'endugueren tots els materials per tal d'ésser aprofitats en altres construccions. A propòsit d'això darrer, contem que la Capella de Socors del Temple parroquial fou bastit amb pedres de l'antic castell.

Es creu que el castell d'Agramunt fou construït —o reconstruït— pel comte d'Urgell Ermengol IV quan vers l'any 1070 —la data exacta no la sap ningú— prengué la nostra vila als sarraïns. Agramunt ocupa una posició estratègica important a la Ribera del Sió; rodejat de terres planes i fèrtils i nus de comunicacions, al comte li interessava consolidar l'ocupació i per aquest motiu bastí el castell i posteriorment el Pilar al cim de la serra d'Almenara. El castell d'Agramunt defensava la vall del Sió i els camins que confluïen a la vila, i per la seva part el Pilar d'Almenara era

un excellent mirador per vigilar els moviments de l'enemic en tota l'amplíssima zona que des d'allí es domina.

Com era aquest castell? Mossèn Pons en el seu llibre sobre el temple parroquial el descriu així: «...el componien dues edificacions coronades amb un torre d'homenatge i el conjunt estava enrotllat per dos cercles de muralles». Hi ha també un dibuix de la vila, dominada pel castell, fet per un francès al segle XVII; però es tracta d'un dibuix tan «idealitzat», per dir-ho d'una manera pietosa, que un no se'n pot fiar massa. Aquest gravat es repartí profusament amb motiu de l'Exposició «De l'Agramunt pretèrit», a la Biblioteca de la Caixa, l'any 1974.

Sabem que el castell hi era, sabem que els comtes i les comtesses d'Urgell, estimaven molt els agramuntins i que tenien el seu i nostre castell, com una segona residència en temps de pau, perquè quan anaven maldades el més probable és que es tancaven al de Balaguer, més inexpugnable.

Ens consta que el castell fou objecte de cessions i de dots i que des del 1417, tant ell com la vila, passaren per altres mans que no eren els titulars del comtat, fins que a l'any 1581 Agramunt retornà definitivament a la corona.

Es de domini públic que una imatge de la Verge, que fins al 1936 es venerà al temple parroquial, precisament amb el nom de Mare de Déu del Castell, procedia d'aquell indret.

Es obvi que el nostre castell fou escenari i testimoni de molts esdeveniments: lluites i guerres, festes i tractats. I sabem, finalment, que a mitjans del segle XVII s'enderrocà o fou enderrocat.

Avui ningú no ens priva de deixar volar la fantasia; però a part les coses esmentades anteriorment, la nostra ignorància és extraordinària sobre les circumstàncies concretes referides al castell d'Agramunt. Només ens queda el nom del turó i el del carrer que hi porta. Val més això que no res.

Lluís PONS i SERRA

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de
Maquinària Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

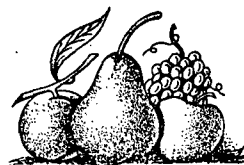
Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

Representant de les Màquines de Cosir

ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 390261

Fruites Serra

**JOGUINES
OBJECTES
REGALS**

l'Ultima Novetat

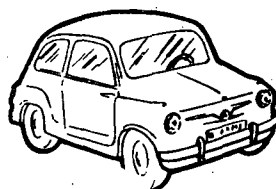
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n. AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Poligon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

ELS ESCOLARS I LA TELEVISIÓ

Fa uns mesos els diaris donaven una notícia sobre les conseqüències que tenia per a la mainada de l'Estat espanyol el programa «Mis terrores favoritos» que s'emet en el 2.^{on} canal els dilluns al vespre, basant-se en estudi fet per un mestre als nens d'EGB. Tot un seguit de notes en pro i en contra varen sortir en els diaris argumentant aquest fet. Recordo que fins i tot el mateix director del programa se'n féu ressò i també hi digué la seva i penso que d'una manera molt enraonada.

El meu comentari però, va més encaminat a reflexionar sobre el fet de la televisió en general que en un programa concret.

Avui a gairebé totes les llars d'aquest país l'aparell de televisió s'ha convertit en un moble indispensable. Hom podrà anar més ben vestit o menys, serà de dretes o d'esquerres, peó o advocat, casat o solter, pobre o ric, però a ningú no li faltará la màquina que ens dóna imatges i paraules alhora. I aquest és un fet que vulguis o no, condiciona la vida, els costums i hàbits de la nostra societat. Fins i tot s'ha arribat a afirmar que «l'home és un animal televisiu».

Dic això perquè la televisió segons com quan i què es mira pot arribar a deformar-nos el pensament i a convertir-nos en una mena de robots que actuen segons els desiguis dels qui manegen «l'aparell» d'aquest país.

I ningú no se n'escapa d'aquesta influència; tant els adults com els nens en som víctimes propiciatòries. Sobretot em preocupa la influència que té i els efectes que produeix a la mainada tant pels anuncis de joguines com per les aventures més o menys violentes de tal o qual personatge; i si no ens responsabilitzem i vigilem tots una mica, la televisió acabarà per anorrear la imaginació d'aquests nens conver-

tint-los successivament en joves i en adults que no sabran fruir, per exemple, d'una bona lectura o de la bellesa d'un paisatge; i el més dolent és que s'haurà anul·lat llur capacitat de pensar per si sols.

Els pares i educadors tenim el deure si volem educar amb responsabilitat els nostres fills i si volem que siguin persones amb criteri i personalitat propis, de saber racionalitzar el temps de lleure dels nostres infants. No els deixem davant el televisor hores i més hores. Seleccionem i escollim aquells programes que poden ésser interessants per la seva edat i que no puguin perjudicar-los en la seva formació. Inculquem-los la idea que no tot allò que fan a la televisió és bo i és el millor. Ajudem-los que d'adults en facin un ús moderat i assenyat. I per damunt de tot, els hem d'orientar i dir que també hi ha altres activitats molt més recreatives i engrescadores que allò que fan a la televisió (lectures, jocs, esports, excursionisme, treballs manuals, etc.). Ara bé, per començar, però, hem de practicar amb l'exemple. No vulguem que un nen faci un ús adequat del televisor, si nosaltres, els seus pares, ens empassem tots els programes.

Ja sabem que en la societat que estem immersos i en l'ambient que vivim, és molt difícil sostreure'ns de la influència televisiva. Però hem de fer un esforç. També tots sabem que hi ha programes que poden ésser perjudicials per als nens i llavors tots convindrem que no ho han de veure. Hem de saber dir-los no quan ho creguem convenient. Altra cosa és que ens agradi o no a nosaltres, si RTVE fa bé o malament de programar-ho, però no vulguem carregar la responsabilitat, com alguns fan, a la «casa» que emet, puix tots hauríem de tenir el suficient criteri per veure o no veure un determinat programa. Es tan fàcil obrir el televisor com tancar-lo.

MIQUEL AGUILA BARRIL

BANC CENTRAL

el seu banc amic

Més de 1596 Sucursals i Agències

SUCURSAL D'AGRAMUNT

Àngel Guimerà, 5

Tels. 390093 i 390008

Auto - Escola

Martí

Cotxes de Lloguer

Ripoll

Urbanització

Verge del Socors

Telèfon 39 01 61

LES PALLARGUES (Informa, Teresa Boncompte)

El dissabte, dia 20 de febrer, a l'escola de Les Pallargues va tenir lloc una animada xocolatada seguida del lluit ball de disfresses propi de la festa de Carnestoltes.

Ja s'ha començat a aplanar i netejar el terreny que més tard serà el nostre poliesportiu, construcció que fins ara sols estava en projecte, però, pel que es veu, es durà a terme el més aviat possible. Per part dels membres de l'Ajuntament s'hi ha posat un notable interès i, per part del jovent no cal dir-ho; només sabent que els joves del poble s'han ofert voluntaris a constituir la mà d'obra, ja es pot intuir si hi ha o no, ganes de fer-ho.

BELLVER D'OSSO (Informa, Jordi Pedró)

Febrer

— L'ESGLÉSIA: altra vegada torna a ser notícia l'església. Després de la visita de Joan Albert Adell, cap de serveis del patrimoni artístic de la Generalitat de Catalunya, hem reenganxat les obres de restauració del nostre romànic. Ara, però, només estem reparant la part exterior, la interior ho farem en una segona etapa ja que és més delicat i per consegüent caldrà que, la part tècnica de la Generalitat, ens orienti millor i si pot ser fins i tot en quant a la butxaca.

— Així mateix també la nostra església fou notícia el 21, diumenge. Aquest dia hi fou batejat el nostre petit convilatà Miquel, de cal Caminé. Cal doncs, felicitar els seus pares, Antoni i Antonieta i les seus padrins.

— TOT ES PROPOSAR-S'HO: a vegades he sentit comentaris de «a Bellver sí que ho feu... al nostre poble de coses així no se'n fa». Doncs tot és proposar-s'ho. Em refereixo al dinar que vam organitzar pel dia 23 (Carnaval) al cafè de Bellver on hi assistiren una cinquantena de persones. (Alguns que hi volien ser presents eren, però, a Lleida o a altres llocs a estudiar o a treballar). I no ens va costar gaire, un ho va proposar, es va acceptar, i molts hi vam assistir. I per cloure la festa, entre tots, vam fer una bona sobretaula amb acudits, cants, i... disfresses.

— FELICITATS: amb lletres grosses a Mercè Vall, pel seu triomf a Barcelona a les oposicions d'A.T.S. A partir d'ara ja tindrem ATS en propietat i difícilment que ens marxi.

OSSO DE SIO (Informa, Xavier Bernaus)

Mossèn Joaquim Bonete, que des de feia prop de quatre anys ens oficiava missa al poble d'Ossó de Sió, ha estat traslladat a un altre lloc. El seu buit l'ha ocupat mossèn Maurici Sirera, de Les Pallargues.

MONTFALCO D'AGRAMUNT (Informa, Teresa Rovira)

CAÇA. — El segon diumenge d'aquest mes de febrer, s'ha donat fi a la temporada de caça del conill. Les escopetes han deixat de fer soroll i s'han deixat en un racó en espera del pròxim període.

PLUJA. — La pluja, tema de força interès en el camp, no ens ha abandonat en aquests últims mesos, interrompudament ha anat regant els sembrats, augurant als pagesos una collita més bona que la de l'any passat.

CASTELLNOU D'OSSO (Informa, M.ª Rosa Sendrós)

Aquest mes hi ha el projecte de desviar uns 10 metres el riu Sió, pel lloc on hi ha el pou del poble. Això es farà, perquè l'aigua del Sió no arribi al pou i no continuï contaminant l'aigua potable, el que implicarà una important millora, en tots sentits.

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana i Mora)

FEBRER

— Fa uns dies, el mossèn ens va informar, que va rebre un llibret de Toledo, en el qual hi havia tots els llocs on hi ha alguna ca-

pellera o església dedicada a la veneració de la Mare de Déu de Gràcia.

D'aquesta manera, veient que el nostre poble figurava en la llista, el mossèn ens ha proposat de restaurar-la, ja que actualment està bastant decaiguda.

— També cal assenyalar la recollecta que es va fer per la fam mundial.

— Aquest mes, ja tenim entre nosaltres a Angel Eroles, havent acabat el servei militar a Pamplona.

— En el tradicional dia del carnestoltes, com és de costum en aquesta data, la mainada del poble, es varen disfressar amb molt bon gust. D'aquesta manera, van passar per les cases per poder recollir alguns diners, ja que després es fa el tradicional berenar.

— El dia 20, el poble no estava molt animat, ja que vam haver de lamentar la pèrdua de Felip Sala i Castellà, que va morir a l'edat de 89 anys. Els més grans, ara ens arrepenim d'haver-li gastat, de petits, algunes bromes que, de vegades, eren una mica pesades.

— També van passar unes noies, que portaven uns retrats del poble tirats des d'un avió, que per cert, estaven bastant bé.

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

— En aquest mes de febrer, l'empresa constructora ha començat la restauració de la nova carretera d'Almenara. La mateixa està en molt mal estat i esperem que, ben aviat posin l'asfalt, als trosos reconstruïts.

— Les obres del revestiment del canal, han afectat la conducció de l'aigua potable al poble. La canonada travessa el canal i ha hagut d'ésser alçada i ficada de forma interina. Una vegada la reforma del canal, ens serà col·locada definitivament.

— La secada, que hem patit durant una llarga temporada, ara sembla que ha minvat, vaja, podem dir que s'ha acabat.

La pluja d'aquests dies ha estat molt abundant. S'han comptabilitzat 85 l/m². El que suposa un optimisme, cara el perveïr.

MAFET D'AGRAMUNT (Informa, Antonieta Figueres)

FEBRER. — Aquest mes, es va acabar la caça i també s'acaba dintre de poc, la contracta que es tenia feta per 10 anys del vedat. Ara tots el volen fer millor, ja veurem com anirà, ja que la majoria no són partidaris d'acceptar els mateixos arrendataris.

OBIT. — El passat dia 15 morí a Agramunt la MARIA CAMARDONS, i encara que no era del poble, durant els anys que va viure aquí, el seu caràcter obert, va fer que es guanyés les simpaties de tothom, la qual cosa, va quedar demostrada en veure la gran quantitat de gent d'aquí, que es va traslladar a donar-li el seu últim adéu. Comptava 51 anys. Descansi en pau.

ACCIDENT. — El que es va produir la nit del 20 a la sortida del poble, en unes torretes de la llum, es va quedar empotrat un cotxe, va resultar ser un jove d'Agramunt, molts van ser els que van ajudar-lo. En treure'l, ja es va veure que la part més afectada va ésser la cuixa, per la qual cosa, va ser traslladat a Lleida, esperem es recuperi aviat. Ja fa temps que els dissabtes ens veiem molestats per una colla de gent, que diuen ser «Testigos de Jehová», que passin un dia, bé, dos, tres, però ara, ja resulta massa...

MONTCLAR D'AGRAMUNT (Informa, Maite i Montse Galceran)

— Aquest mes, ha estat posat a l'església l'amonestament d'Anna Cluet Eroles i Jordi Cortada Serentill de Montclar i Cubells, respectivament.

— Si a la revista del passat mes de novembre, us informàvem de la notícia del començament de la temporada de caça, aquest mes de febrer, informem a la inversa, és a dir, que el passat dia 7, va ser l'últim diumenge apte per aquest esport.

Per acomiadar d'alguna manera aquest període, el dia 27, els ca-

PUNT I COMA

En l'acabar de llegir un llibre, veure una pel·lícula, escoltar una història o un conte, si ens ha agradat ens plau d'engronxar-nos en el regust que ens ha deixat. També és cert que, de vegades, el que ens queda és un regust amarg que llisca gola avall i ens fa mal d'estómac.

Un dia vaig tenir un somni que em deixà un regust estrany:

Anava caminant per un desert i la sorra em cremava els peus. No sé com, havia perdut les sabates i no me n'havia adonat fins que vaig sentir l'ardor d'aquella terra. Malgrat això, estava contenta perquè el cos me'l notava fresc. De sobte, em vaig trobar una porta davant meu i encuriósida la vaig empènyer. Quina alegria en descobrir un terra de rajola fresca i llisa on poder caminar sense fer saltets esquivant les cremades. Vaig entrar i em vaig aventurar per una escala que s'acabava en una pedra on hi havia un home assegut amb el cap entre les mans. Quan es percatà de mi, em demanà, bruscamment, explicacions de la meua presència allà; però quan, després d'haver-lo satisfet vaig demanar-li el mateix d'ell, em donà per tota resposta:

— *estic castigat a seure en aquesta pedra.*

Com que, això, em deixà més encuriósida i alhora més sorpresa que abans, vaig precisar

— *Castigat aquí? qui t'ha castigat?*

— *Jo mateix m'he castigat.*

— *Però això és absurd. Quin sentit té restar aïllat assegut en aquesta pedra i en un desert?*

Em clavà la seva mirada trista.

— *Si sabessis...*

i tornà a enfonsar el cap entre les mans. Com si hagués recapatat, tornà a alçar el cap i, aquesta vegada sense mirar-me, em va explicar que quan era petit vivia en una caseta apartada de les altres, amb un jardí a la part darrera de la casa. Hi havia un avet tafaner que s'havia enfltat fins a arribar la seva cresta, al nivell de la finestra de la seva habitació, de tal manera que semblava un espia dels seus moviments dins la cambra; o potser lo feia aquest efecte perquè els pares sempre l'amenaçaven amb que si feia coses dolentes, l'avet en veure-ho, els ho diria i seria, per tant, castigat.

Una tarda, per distreure's, havia començat a saltar damunt el llit, però a la poca estona de fer-ho, va lliscar de la vànova, i en caure s'arrapà fort a la tauleta de nit amb la consegüent trenca-dissa d'una llumeta i una figureta, que un dia li regalà l'àvia. No va tenir temps de trobar-se els blaus pel cos que ja sentí la mirada freda de l'avet que el travessava de dalt a baix. Els pares no ho havien de saber-ho, ell no volia ésser castigat. Tot d'una baixà al jardí i, en veure's sol, començà a trencar-li branques a l'avet, a tirar-li pedres, buscant la forma de ferir-lo. Descobert pels seus pares que el cercaven amb crits i amenaces, fugí de casa amb la rabior de sentir-se menyspreat per l'avet i un plor que l'ofegava. Tant va córrer que quan es va aturar s'havia fet un noi gran i es veia culpable, però no sabia com presentar-se a casa. Per tant, decidí aïllar-se en un desert on la seva aridesa no permetés la vida als arbres que tan mal l'havien fet. Ell mateix havia construït aquella porta i aquella escala de rajoles fresques i llises per tal de no cremar-se els peus amb la sorra i destava allí assegut des de feia molts anys.

Acabat el relat, vaig sentir llàstima d'aquell home auto-castigat

allà, per una ximpleria i, sobretot, llàstima dels seus sentiments vers els arbres, en ésser víctima d'un engany, en la seva infantesa.

— *No t'agradaria tornar a conviure amb la gent? —vaig preguntar-li.*

— *Sí, però aquesta viu voltada d'arbres que els espien... —va dir-me amb tristor —si sabessis algun lloc on hi hagués gent sense arbres.*

Pobre home! Havia d'ajudar-lo i m'oferí a buscar-li, arreu del món, un tros de terra amb les seves condicions.

— *Tornaré un dia amb la nova que anheles i podràs donar fl al teu càstic.*

Vaig començar a córrer sense adonar-me de l'ardor de la sorra, sense preguntar-me on era.. Van passar dies i nits, pluges i vents i, al cap de molt temps, vaig descobrir un racó de món sense vegetació on, sols un poble, donava vida a aquella terra nua. Ara, només calia tornar al desert i dir-li que ja era lliure. Més dies i més nits, més pluges i vents i sentir de cop l'ardor de la sorra. El meu cos feixuc sols es movia a cop d'anhel d'arribar. Havia passat molt temps, potser anys, però al fons ja es veia una porta. Costà d'arribar-hi, les últimes passes havien estat molt doloroses. Ja palpava la porta, però en cercar el pany per obrir-la... em vaig despertar del meu somni i em quedà un regust estrany.

Sempre, en pensar-hi, em dóna la impressió que aquell home encara resta allà, esperant que un dia torna i li digui que és lliure. I de no anar ningú, en somnis, a dir-li que hi ha un tros de terra que l'espera, probablement que resti assegut en aquella pedra, anys i més anys, sense no gaudir mai de l'ombra d'un arbre.

TERESA PRADOS I CAMARDONS

**A partir d'avui, té el gust de posar-se
a la seva disposició**

**L'AGÈNCIA DE VIATGES
ROSSELL**

**per a viatges de més qualitat i més
poc preu.**

**Si desitgen alguna informació truqui'n
al telèfon 39 00 06,
sense cap compromís.**

**Delegat per a Agramunt i Comarca
RAMON ROCA i ENRICH**

Els nostres Pobles i el nostre País

(Els Privilegis d'Agramunt. VI) 2.ª Part

La pertinença al comtat d'Urgell no era cap privilegi al s. XIII. Els pobles i les viles havien d'estar cansades de tantes lluites i les postures feudals dels gran senyors anaven prenent la tranquil·litat i les possibilitats del seu desenvolupament. Amb els Cabrera gairebé no es conegué la pau; hom pensa que els enfrontaments continuats amb el rei Jaume I i amb el fill, Pere II, constitueixen la millor mostra històrica de la lluita entre la noblesa que volia perpetuar el seu domini i la monarquia que intentava recuperar la seva autoritat política.

EMMARCAMENT HISTORIC

Després de la Concòrdia de Tàrraga (1236) entre el comte Ponç i Jaume I, s'inicià, entre ambdós personatges, una etapa de col·laboració. Aquesta disposició afavorí la conquesta definitiva de les terres valencianes, l'any 1245. Els anomenats Països Catalans, des de Montpeller a Elx, obligaren el monarca a una mobilitat continuada i a un conjunt d'accions complexes i de resultats dubtosos: la pressió del rei francès acabà amb la pèrdua definitiva de l'occitània; les revoltes sarraïnes a Múrcia i la mateixa inseguretat a les planes de València provocaren situacions de repressió continuada; les lluites senyorials al comtat d'Urgell obligarien, no sempre amb ganes de pacificació i de desinterès, a una constant intervenció de les hosts reials; etc. Algú ha dit que després de les grans accions de conquesta del rei Jaume I, començà una etapa de desencisos i de fracassos que desfigurà en part les grans accions polítiques dels primers temps.

Al comtat d'Urgell les coses no anaven pas millor. L'any 1243 morí el comte Ponç i després d'haver-lo succeït el seu fill gran Ermengol IX, aquest morí també al cap de pocs dies. El seu germà Alvar, de quatre anys, nascut i resident a Castella, esdevingué el nou comte d'Urgell. Mentre l'infant es feia gran governava en Jaume de Cervera, senyor de Meia, i home de confiança de la casa d'Urgell i tutor/protector de l'infant Alvar. L'any 1253, el comte arribà a Catalunya i fou emmaridat amb Constança de Montcada (ell tenia 14 anys i ella 12) a la qual li fou donada la vila d'Agramunt. El comte Alvar havia fet palesa la seva discomformitat, àdhuc amb plors, a la mateixa cerimònia nupcial, però el casament es celebrà. Tres anys més tard, els mals consells, els interessos i els personalismes raquítics dugueren novament al comte a emmaridar-se amb Cecília de Foix. El comte era ja pare d'una nena del seu primer matrimoni. La intervenció de l'església legitimant el matrimoni amb Constança, la reivindicació i la queixa de Cecília després de l'abandó del seu marit, la decisió definitiva d'Alvar de viure amb la segona muller, el naixement d'aquesta unió de dos fills, etc. feren de la vida del comte un autèntic calvari. A aquestes preocupacions familiars i religioses s'hi sumaren la indisposició i l'atac del mateix rei davant la negació d'Alvar de col·laborar en la lluita contra els sarraïns, així com de les constants intervencions dels Montcada en defensa de la legitimitat del primer matrimoni. L'enfrontament civil fou inevitable davant la decisió d'anomenar hereu del comtat al fill gran de Cecília, Ermengol X, a la mort d'Alvar, l'any 1268. Immediatament el germà del comte difunt, Guerau de Cabrera, apellant la legitimitat de l'esmentat hereu, pactà amb el rei Jaume I, i junts, es disposaren contra els Cardona en una lluita que s'allargà durant deu anys. El comtat i les seves viles quedaren malmeses després de tantes lluites.

EL DOCUMENT

Seguint la tradició comtal, Alvar, aconsellat per Jaume de Cervera, acceptà i ratificà solemnement tots els privilegis donats pels seus antecessors a la vila d'Agramunt. La gran novetat però, fou la concessió d'un nou privilegi, segons el qual el poble gaudiria, per sempre més, d'una Paeria o govern municipal. Segons el text com-

tal de l'any 1253, compilat en l'edició del mes passat, els paers haurien de protegir i defensar la vila alhora que vetllarien pel compliment de la justícia. En el cas de que aquesta es tergiversés, els paers tindrien potestat per imposar multes, l'import de les quals seria repartit en parts iguals entre el comte i el municipi. Els paers també gaudirien de plena llicència per a reunir els caps de casa tantes vegades com ho creguessin oportú i sembla poder-se interpretar que el comte renunciaria a les parts d'aquelles quantitats que els paers poguessin imposar als vilatans per qualsevol bé comunitari si l'objectiu del mateix no estava previst per la justícia o no es fonamentava en algun motiu legalment establert. De tota manera, encara que pogués ésser aquesta la intenció del text —i seria coherent amb l'agilitat necessària per dur a terme una certa autonomia municipal—, sintàcticament no queda prou explicitat, almenys en la còpia llatina compilada per D. Ramon de Siscar. Com sempre, el document fou jurat solemnement pel comte i signat, conjuntament amb els testimonis dels quals destaca en Jaume de Cervera, executor testamentari del malaurat comte Ponç.

LES PAERIES O ELS GOVERNS MUNICIPALS

Tots els autors afirmen que la creació de les paeries fou una mena de normalització dels «municipis» de les Terres de Ponent (a les altres zones de Catalunya rebran el nom de Consells Municipals) que ja devien existir, d'alguna manera, des de la creació dels mateixos pobles. A la vila d'Agramunt ja coneixíem l'existència d'un Batlle, d'un Castlà, d'uns Prohoms que configuraven la Cúria o tribunal de justícia i àdhuc, en altres poblacions, ens consta l'existència d'uns consols com a representants de les corresponents universitats (Tàrraga, Lleida, etc.). De tota manera serà amb Jaume I que es sistematitzarà i regularà el govern de les viles i ciutats. Segons els Privilegis de Tàrraga, aquesta vila rebé l'any 1242 la potestat d'ésser regida per un consell de quatre prohoms que havien d'ésser elegits cada any. L'any 1246 es creà també el consell municipal de Montpeller. Al 1249, el rei creà el primer consell de la ciutat de Barcelona designant a quatre paers, els quals haurien d'anomenar els consellers que els haurien d'assessorar. Després de la creació de la paeria d'Agramunt, seguirien la creació de la de Balaguer (1257), la de Lleida (1264) i la de Cervera (1267).

INTERPRETACIO

Agramunt continuava sent una de les viles més importants d'Urgell i una de les primeres en ésser afavorides pels seus comtes. Tot això hagués estat molt positiu si s'hagués donat una certa estabilitat política però, la dinastia dels Cabrera estava sempre disposada a l'enfrontament armat. Durant la minoria d'edat del comte Alvar, en Jaume de Cervera no havia de veure les coses massa clares: els càtars després de molts anys d'ésser perseguits tornaren a rebrotar i aparegueren sovint a les mateixes contrades de la plana alhora que es disposava les corresponents persecucions armades; l'enemistat tradicional del casal d'Urgell amb les cases de Foix i de Castellbó es mantenien intenses (el segon matrimoni d'Alvar aconseguí la pacificació i l'entesa); tampoc no podia oblidar l'obsessiva política de domini per part del rei Jaume I, que continuava anomenant-se comte d'Urgell. Calia doncs, una vegada més, guanyar-se les simpaties i la garantia renovada de les fidelitats de les principals viles comtals i una manera de fer-ho era concedint una institució ben propera al poble i alhora tan nova com aquelles que començava a donar el mateix rei a les ciutats més importants de la corona.

JOAN NOVELL

el català, cosa de tots

La Campanya de

Aquest cop la Redacció de **Sió** ha pensat que seria interessant dedicar unes pàgines a la Campanya de Normalització Lingüística del Català. Tot i que al llarg de la dita **Campanya**, hi destinarem una pàgina especial, en aquest cas hem volgut dedicar les pàgines centrals com una mostra palpable de la nostra adhesió.

Com podreu veure, aquestes pàgines estan organitzades en tres parts: primera, unes consideracions entorn de la problemàtica de la llengua, vistes essencialment des de dos aspectes: a) què entenem per normalització i b) si és tan greu la situació de la llengua catalana; segona, les activitats possibles a realitzar durant la **Campanya**; i tercera, la publicació de les adhesions que de moment s'han rebut.

Què entenem per normalització del Català?

Creiem que la situació de la llengua catalana en el context socio-lingüístic actual és absolutament anormal. Es tracta, doncs, de lluitar contra aquesta situació de fet per a arribar a la normalitat de dret que ha de tenir qualsevulla llengua en qualsevol país democràtic. No és suficient mirar deu anys enrera i comparar dos moments de la llengua dient: «ara és millor que abans, ara podem escriure en català, parlar-lo, i fins i tot ensenyar-lo!». En primer lloc, no és vàlida la comparació, car l'únic que fem és comparar una situació anormal i greu de la llengua amb una altra encara més anormal i aberrant.

Cal fixar-nos en l'objectiu de la *normalització* com a concepte dinàmic, disposats sempre a una revisió i actualització de la llengua, però hem de partir d'un context de normalitat absoluta, que implica:

— ENSENYAMENT EN CATALA A TOTS ELS NIVELLS (el castellà com a assignatura d'idiomes).

— EL CATALA UNIC IDIOMA OFICIAL DE CATALUNYA EN TOTES LES AREES DE LA VIDA CATALANA (administració, comerç, policia, etc.).

— TOTS ELS MITJANS DE COMUNICACIO INSTAL·LATS A CATALUNYA S'EDITARAN EN CATALA (amb opcionals espais per a cultures forànies en llurs idiomes respectius).

— TOTS ELS MISSATGES I RETOLS INSTAL·LATS ALS CARRETERS, CARRETERES I LLOCS PUBLICS EN GENERAL, HAN D'ESSER ESCRITS UNICAMENT EN CATALA.

Aquestes fites de normalitat no impliquen un desconeixement de l'idioma castellà per part dels catalans. Precisament, tant a nivell lingüístic com psicològic el bilingüisme a nivell individual no és problemàtic, ans el contrari, suposa un enriquiment cultural de l'individu que domina dues llengües. En el nivell col·lectiu però, sí és problemàtic i poc saludable. En aquest sentit, hi ha força exemples de països del món que s'han enfrontat i resolt aquests problemes. Així, al Canadà, país amb majoria d'angloparlants, hi ha una

regió, la de Quebec, on per raons històriques es parla francès. Allí, l'any 1977 fou promulgada la «Carta de la llengua francesa». En aquesta, si bé es donen unes facilitats de caràcter excepcional als que no parlen francès, s'estableix una colla de mesures que converteixen l'idioma francès en oficial a aquest territori (ensenyament, retolació, mitjans de comunicació, negocis i assumptes administratius, etc.) sempre amb caràcter exclusiu.

Tanmateix, podem citar el cas de Bèlgica, on conviuen tres cultures: la neerlandesa, la francesa i l'alemanya. Les dues primeres són numèricament majoritàries i corresponen a zones del país concretes. Cadascuna de les tres llengües és única i oficial a tots els nivells en cadascun dels territoris on es parlen. Aquí ens trobem, amb caràcter d'excepcionalitat, la zona de Bruselles, que va ésser declarada oficialment bilingüe, doncs es fronterera i cruïlla de les dues cultures majoritàries (cas de la nostra franja catalano-aragonesa?).

Aquesta forma de política lingüística es basa en l'aplicació del reconegut principi de territorialitat de les llengües, consistent en fer oficial una llengua allà on es parli, tenint en compte les raons històriques naturals que han permès que una llengua s'hi hagi desenvolupat.

Citem encara un altre exemple de normalitat de llengües minoritàries en un Estat. El de Suïssa és molt conegut. Allà es manté també l'oficialitat (que allí vol dir normalitat) segons l'esmentat principi de territorialitat d'una llengua. A nivell d'Estat, però, l'oficialitat la gaudeixen tant l'alemany com el francès i l'italià. A més, hi ha algunes llengües i dialectes molt minoritàries que són respectades i promocionades en llurs territoris respectius.

La nostra llengua té ja mil anys d'història. Citem un text d'en Josep Ullastra (nat a Banyoles i mort a Peralada) en publicar la primera Gramàtica Catalana l'any 1753:

«Tan connatural es á quiscún Nacional l'estimació de sa propia Llengua com lo matèx natural Alimént, pués lo que fa aquest en ordre al cos fa aquella en ordre a l'Anima. Ab ella nos acarician, al matèx temps que n's alimèntan ab sa propia sang, las Mares i, ab sas amorósas veus comensan á instruir vostres esperits per á qu'entrem en conexemént.» Evidentment, tenien molt clar el que en essència és la normalitat de la nostra llengua!

Es tan greu la situació de la llengua catalana?

En aquests moments, els estudiosos de la nostra llengua consideren que aquesta està en retrocés. Aquesta afirmació és molt greu, tenint en compte que una llengua, per no desaparèixer, ha d'estar en contínua evolució. Hi ha estadístiques prou significatives que ho mostren:¹

«Província»	Proporció de catalano parlants
BARCELONA	41'87%
TARRAGONA	61 —%
LLEIDA	75'—%
GIRONA	70'—%
TOTAL CATALUNYA	47'87%

«Província»	Estimació del % que sap parlar el català
BARCELONA	53%
TARRAGONA	73%
LLEIDA	82%
GIRONA	76%

La mostra estadística és encara més greu a la resta dels Països Catalans. Només tenim estadístiques fiables del País Valencià i a les Illes Balears. De la Catalunya Nord i de l'Alguer no en tenim,

Normalització del Català

encara que ens consta que la situació de la llengua catalana allí és extremadament greu, gairebé en un nivell de supervivència.

	Parla habitual catalana	saben parlar català
PAIS VALENCIA	39%	65%
ILLES BALEARS ²	83%	91%

Com ens diuen les xifres, a més d'experiències viscudes per molts de nosaltres, la nostra llengua no viu, malviu (sobreviu), doncs l'estadística dels que saben parlar català ja ens mostra una terrible anormalitat en no arribar a un mínim de 90 o 95% el percentatge de coneixedors de la parla catalana (essent la llengua pròpia del país). I és més perillós encara el que, hi hagi un elevat percentatge de gent que, sabent parlar català, no el parlen o no l'utilitzen habitualment.

Dels percentatges concrets de la població que sap escriure en la llengua del seu país ja no en tenim. Tenim per això, la trista certesa de què una immensa majoria del poble català no sap escriure en la seva llengua.

Davant aquestes dades, reflexes banstant fidels de la realitat, els objectius esmentats en l'anterior text com a punts bàsics en la normalització de la llengua catalana, s'esdevenen urgents i imprescindibles.

Mai no podrem considerar prou radical cap objectiu (encara que així ho pugui semblar a molta gent desinformada o mal informada) que garanteixi la recuperació i normalització d'una llengua mil·lenària com ho és la catalana.

Cal recordar la frase d'en Jordi Carbonell, al Fossar de les Moreres l'onze de setembre de 1977:

«NOSALTRES NO VOLEM QUE LA PRUDENCIA ENS FACI TRADORS»

1. Són del llibre *Llengua i població a Catalunya*, de Strubell i Trueta.
2. La mostra és treta de població nascuda a les Illes.

Activitats

Les activitats que pensem dur a terme mentre duri la *Campanya* seran, més o menys, les següents, encara que potser n'hi hauran algunes que no s'arribin a realitzar i d'altres que no constin aquí i en canvi es facin:

- Campanya per tal de promoure la traducció del nom personal.
- Recerca d'adhesions de les empreses, indústries i comerços.
- Invitació a la participació directa d'aquestes empreses, indús-

tries i comerços per mitjà d'algun fet relacionat amb la *Campanya*, com poden ser:

a) la impressió de notes, factures, comandes, etc. en català,
b) també el tracte directe amb el client en català, sempre i quan sàpiguin que aquest entén perfectament el català encara que no el parli,

c) l'escriptura dels noms de productes a la venda en el mercat i dels menús (en el cas dels restaurants) en català.

- Traducció de rètols a la nostra llengua.
- Cicle de 3 o 4 conferències relacionades amb la problemàtica de la llengua.
- Projecció de pel·lícules en català.
- Participació directa de les escoles per mitjà de la realització, per part dels alumnes, de diverses activitats com poden ser enquestes, concursos de temes imaginatius, de poesia, narració, descripció o històrics (aquests últims relatius a la llengua dels Països Catalans), etc.
- Divulgació d'adhesius, fullets, cartells...
- Publicació de Manifestos i informació de la marxa de la *Campanya* a la revista «Sió».
- Promoció de llibres i material de consulta en català en les Biblioteques de les Escoles, L'Institut i La Caixa.
- Algunes exposicions relacionades amb la *Campanya*.

* * *

Una mostra que ens podrieu donar del vostre recolzament, interès i participació en la *Campanya* podria ser:

- Assistint a les classes de català per aprendre o bé perfeccionar els vostres coneixements de català.
- Llegint la revista «Sió» que a la vegada que ens ajuda a enriquir la nostra llengua, ens posa en contacte amb les vivències, costums i esdeveniments del nostre poble.
- Fent-vos traduir legalment el nom en català si és que encara no ho heu fet.

També us hem de dir que per qualsevol dubte que pugueu tenir o en cas de voler redactar o traduir diversos tipus de papers, anuncis, comandes, etc., al català, us oferim un *Servei de correcció i traducció* que trobareu a les oficines de l'Ajuntament.

De tot l'esmentat fins ara pot haver quedat d'altres activitats que, si bé a nosaltres ens poden haver passat per alt, a vosaltres us pot semblar convenient destacar-les. Us agraïrem que ens ajudeu suggerint i comunicant el que creieu positiu i idoni per aquesta *Campanya*.

Adhesions

S'han adherit a la campanya de normalització de la llengua catalana fins el dia 6-3-82 les següents entitats:

Agrupament Escolta d'Agramunt
Auto Escola Martí
Banca Catalana
Banc Espanyol de Crèdit
Banc Hispà-Americà
Banc Central
Bar Fondandana
Bar Joventut
Bar Esport
Bar Carreras
Bar Blanc i Negre
Begudes Areny
Butlletí Informatiu Sió

Caixa de Catalunya
Cambra Agrària Local
Carnisseria Figuera
Carnisseria Silvestre
Calçats Huguet
Coral d'Avui
CoHegi Públic
CoHegi Immaculada Concepció
CoHegi Ntra. Sra. del Socors
Confeccions Garrabou
Comerç Pere Riera
Cooperativa Agrapecuària
Comerç Joan Escolà
Confeccions Fibal
Comissió Seg. Social
Contractista d'Obres Modest Puigpinós

Club Futbol Agramunt
Chasir
Electrodomèstics Salguero
Electricitat Torrens
Frankfurt del Sió
Frankfurt el Niu
Garatge Vidal
Garatge Farreny
Garatge Rovira
Garatge Secanell
Garatge Nadal
Grup Escènic Agramuntí
Institut de Batxillerat
I.P.S.S.A.
Llibreria la Cultural
Llibreria l'Espiga

-segueix-

Ara, el vostre **NOM** en **CATALÀ**

Si voleu que el vostre nom consti **LEGALMENT EN CATALÀ**, ara teniu una bona oportunitat per fer-ho. Els tràmits a seguir són ben senzills:

QUÈ CAL FER?

- * Doncs, heu d'anar amb el **llibre de família** a l'Ajuntament, on haureu d'omplir una instància sol·licitant la traducció del vostre nom al català (això és gratuït).
- * En el cas dels **menors d'edat**, aquest tràmit l'ha de fer el pare o la mare.
- * Fins i tot els que no han nascut a la Vila poden demanar la traducció per mitjà de l'Ajuntament d'Agramunt.

I PER TENIR EL NOM EN CATALÀ AL CARNET D'IDENTITAT?

- * Un cop hagueu fet el tràmit anterior cal que:
 - A) demaneu a l'Ajuntament un **certificat de naixement** on s'especifiqui que aquest s'ha fet per tal de canviar el nom del castellà al català. (Aquest sí que s'ha de pagar);
 - B) i, quan hagueu de renovar (o fer per primera vegada) el D.N.I., llavors heu d'**ajuntar als papers** que es complimenten normalment el certificat aquest.

I ja està.

el català, cosa de tots

És un comunicat del **CONSELL MUNICIPAL DE NORMALITZACIÓ DEL CATALÀ**

AGRAMUNT, març de 1982

Crònica de l'Agrupament

Molt nombroses i diverses, han estat les activitats que hem portat a terme en els primers mesos de l'any nou. Podem establir una mena de classificació atesos els nivells en què s'han desenvolupat:

PROGRAMES DE FORMACIÓ PER ALS CAPS. Els programes per a la formació dels caps escoltes es realitzen periòdicament en les anomenades FO.CA. (Formació de Caps); són trobades de dos o més dies de durada, en les quals els temes que s'hi treballen i la seva dinàmica general, varien segons els anys que els caps porten de servei a les unitats i les tasques que hi desenvolupen. D'aquesta manera, doncs, els caps més nous assistiren a la Fo.Ca Bàsica I, a Salgar, especialment a ells adreçada, i que va aplegar una seixantena de joves de la nostra Demarcació. Més endavant, la primera setmana del mes de febrer, es celebrà a Cervera la Fo.Ca d'Aprofundiment I, la qual responia a les necessitats dels caps amb més de dos anys d'experiència a les unitats. Finalment, també hem participat en la Fo.Ca per a Caps d'Agrupament, que va tenir lloc a Sant Cugat del Vallès.

X.ª MARXA DE REGULARITAT DE LES TERRES DE LLEIDA. El dia 17 de gener, vam prendre part en aquesta X.ª Marxa de l'organització, de la qual en tingué cura el Centre Excursionista de Lleida. Els equips participants eren constituïts per dues persones; dos dies abans de la prova els eren lliurats els distintius d'identificació, la documentació i el mapa on hi era assenyalat l'itinerari amb totes les referències per a poder-lo seguir. En el full de ruta hi figurava el temps a emprar entre els diferents punts indicats en el mapa, així com els temps de descans de cada parada obligatòria. La puntuació final de cada un dels equips, era determinada per la suma de les penalitzacions que atorgaven els diferents controls. Malgrat l'amenaça de la pluja, vam prendre la sortida del Dispensari de la presa de Camarasa, 41 equips, segons l'ordre establert pel sorteig que prèviament es realitzà. Per la serra del Castellar, vam fer cap a Alòs de Balaguer on vam dinar; després, pel Congost del Segre, retornàrem al lloc de sortida. La jornada va cloure's amb una berenada a Sant Llorenç de Montgai, en el decurs de la qual, foren lliurats els trofeus als guanyadors de la prova (val a dir que l'any que ve, intentarem millorar les classificacions obtingudes pels nostres equips, en aquesta ocasió...)

CURS D'INICIACIÓ A LA MUNTANYA. Les sortides periòdiques al defora —i més concretament a la muntanya—, la necessitat de la formació dels caps en aquest aspecte i l'interès d'alguns Pio-

ners per aquests temes, van fer que acceptéssim les possibilitats que se'ns oferien de participar en un «Curs d'Iniciació a la Muntanya», impartit per experts del Centre Excursionista de Lleida. El programa constava bàsicament d'un seguit de xerrades teòrico-pràctiques, que han tractat diversos aspectes d'allò que cal saber i tenir present a l'hora de sortir a la muntanya; per exemple: les característiques dels diferents tipus de muntanyes, l'equip personal, les tècniques d'orientació, l'alimentació, la farmaciola del muntanyenc i els primers auxilis, la climatologia, les tècniques d'acampada... Hem seguit aquesta primera part del curs, juntament amb els escoltes d'Artesa de Segre i, les sessions, s'han anat realitzant alternativament, en dies feiners al capdard, a la nostra vila i en el poble veí. Podem dir que han resultat molt interessants les explicacions i els consells de l'amic Lluís, al qual li regreïem la dedicació i el desinterès des d'aquestes pàgines. Esperem ara refondre ben aviat en un únic dossier, els apunts que hem pres de cara a tenir-lo sempre a mà, per a qui ho necessiti.

A més de les sessions teòriques, el curs inclou una part pràctica per veure «in situ», els aspectes treballats i per a practicar algunes de les tècniques de muntanya més necessàries (el rappel, l'encordament, etc.). En una data encara ara no determinada, sortirem a les serres del Montsec un parell de dies, amb la qual cosa, quedarà clos aquest curs que, ben segur que haurà estat molt enriquidor, per a tots els qui hi hem participat.

AGRUPAMENT ESCOLTA D'AGRAMUNT

FINCA DE SECÀ
EN VENDA

Molt prop del poble

Raó: Carrer Sió, 37 (botiga)

Adhesions a la Campanya de normalització del Català

Maquinària Agrícola Martorell
Optica Esteve
Pastisseria Baró
Pastisseria Marsà
Penya Barcelonista
Peixateria Cufiat
Planxisteria Sans
Pretensats Cufiat
Queviures Maria Ros
Queviures Gil
Rellogeria Llagunes

Rellogeria Pla
Ramon Pujol —tèxtil—
Sastreria Noguera
Societat de Caçadors
Tabacs Erència
Taller Jordi Padullés
Taller Bovet
Torrans Lluch
Torrans Vicens
Torrans Roig

Demanem a totes les entitats, comerços, grups, etc. que s'adhereixin a aquesta campanya. Per fer-ho sols cal signar una butlleta d'adhesió que podeu demanar a l'Ajuntament o bé a qualsevol membre del Consell Municipal de Normalització o, si ho preferiu, podeu comunicar-ho directament a Sió.

—continuarà—

Societat de Pescadors

A Agramunt no tenim riu truíter —ni amb cap classe de peix— però sí que hi ha gran quantitat de pescadors o aficionats a la pesca que es desplacen durant la temporada a Artesa de Segre, Ponts, Tiurana, etc., per poder practicar aquest esport.

Feia bastant de temps que corria el rumor insistent que es volia vedar un tram del Segre en el seu pas per Artesa, però els pescadors d'aquesta localitat no s'acabaven de posar d'acord fins que s'assabentaren que el volien vedar des de Lleida.

Aquest va ser el principal motiu pel que unes quantes pescadors d'Artesa convocaren una reunió, per a prendre una determinació immediata a la qual també hi vàrem assistir sis pescadors d'Agramunt per oferir-los-hi el nostre ajut, cosa que van acceptar de bon grat. En aquesta reunió es va decidir de buscar firmes entre els pescadors que vulguessin ser socis fundadors del vedat d'Artesa, quedant convocats per a una altra reunió, al cap d'una setmana.

El dia 17 de febrer, ens tornàrem a reunir sota la presidència del President de la Federació Lleidatana de Pesca, amb 155 firmes de socis fundadors —dels que 77 són d'Agramunt amb els mateixos drets que els d'Artesa— i es fundà la «Societat de Pescadors Esportius d'Artesa de Segre» amb la corresponent Junta formada per sis pescadors d'Artesa i de Joan Pallejà i Daniel Lluch com a representants dels d'Agramunt.

Cal dir que, el tros de riu que es vol vedar, està bastant malmès per culpa d'una colla de gent desaprensiva que any rera any el deterioren cada vegada més. No obstant, pensem que aviat es posarà fi a aquest atemptat a la natura, perquè a partir d'ara ho vetllaran els guardes d'ICONA, la Guàrdia Civil i a més quaranta guardes honoraris, i les denúncies que facin, tant els uns com els altres, tindran la mateixa validesa.

Ja no es pot admetre més socis fundadors perquè la Societat ja està formada, però aquesta no estarà mai tancada als aficionats a la pesca, que podran ser socis numeraris, sempre que ho vulguin.

J. LLUCH

**PATI en venda de 200 m.²
de superfície**

darrera Caserna Guàrdia Civil
Molt assolellat

Per a informació, dirigir-se a:

Avda. A. Ros, 36 - B. 1.º 1.ª
(Cases Guasch) Agramunt

Establiments GALCERAN

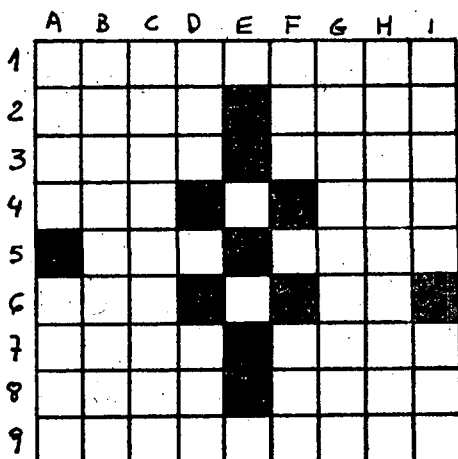
Carnisseries Queviures

Tels. 390011 - 390181
AGRAMUNT

amenitats

ENCREUATS

- Pare o mare del pare o la mare. Mil. Interjecció de fàstic.
- Vocals repetides. A l'inrevés petita úlcera blanquinosa que es forma en la membrana mucosa de la boca o del tub gastrointestinal.
- Habilitat, destresa a fer certes coses. Cinc-cents. Vocals repetides.
- Canal natural. Buit en el tall d'un instrument.
- Dreta i rígida. Sacerdot afecte a una mesquita.
- Sastres de casulles i altres ornaments eclesiàstics.

- Dels diversos esdeveniments que poden produir-se o donar-se, un d'ells, el que s'escau a produir-se, el que es dona. Vocal. Lletra de l'al·fabet grec.
- Un. Mil. Cinc-cents. Cinquanta.
- Fatigat, cansat. Vocal. En anglès, oli.
- Idiotesa.
- Fer passar a l'estat aeriforme.
- Tira de roba, tul, etc. plegada i cosida a petites tavelles que serveix per a adornar vestits, capells, etc. Abans.

SOLUCIONS

HORITZONTALS

- Posar d'acord persuasivament sobre un punt en litigi.
- Uneix per un tractat (dos o més pobles). Expressió de comiat.
- En l'antiguitat, petites comèdies familiars lleugeres i festives. Diafragma opac, muscular, contràctil, situat davant la lent de l'ull, en el centre del qual hi ha la nina o pupilla.

VERTICALS

- Part de cadascun dels dos membres inferiors de l'home, des del genoll fins al peu. Pollen que les abelles extreuen de les flors i dipositen en el rusc.
- Relativa a pertanyent a les oliveres.
- Excesos, prolixitats, redundàncies; familiarment, coses petites, insignificants.

G. Idiòtisme; H. Aeriífic; I. Ruixa. Ans.
A. Oll
A. Cama. Armeç; B. Oliveirera; C. Nimbe-
fats; D. Cas. E. Tau; E. I. M. D. L.; F. Las.
I. Conciliar; 2. Aha. Aden; 3. Mims. sirl;
4. Avl. M. Oix; 5. EEE. aha; 6. Art. D. II;
7. Meat. Osea; 8. Erta. Iman; 9. Casullers.

VERTICALS

HORITZONTALS

ELS REFRANYS DEL MES

MARÇ. — Març ventós i abril plujós, fan ésser el pagès orullós.

En el març, qui no té sabates ja pot anar descalç.

No hi ha març que no marcegi, ni boig que no bogei, ni fill d'ase que no brami.

CONSELLS i ADVERTIMENTS als PAGESOS

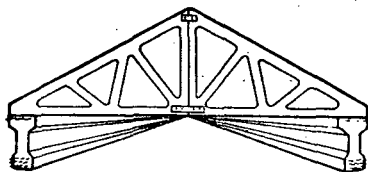
L'aigua és bona quan hi ha eixut; si n'hi ha massa, tururut.

No és pot dir blat, que no sigui al sac i encara ben lligat

No tothom que sembla cull, però mai no cull qui no sembra.

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

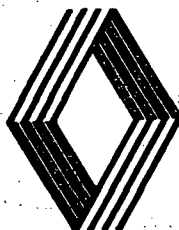
Tel. 39 07 36

Turrones, R.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per VICENS - BONET, S. A.

AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Ctra. Artesa - Tàrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Electrodomèstics
VILANOVA

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Tel. 39 08 90

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

FUTBOL

Resultat del mes

Agramunt - Mediterrani	2-1
Mollerussa - Agramunt	1-0
Agramunt - Poble Sec	3-1

Classificació General

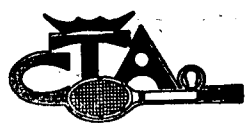
Rubí, 38 punts; Martinenc, 36; Artesa S., 27; Turó de la Peira, 24; Balaguer i Mollerussa, 23; Tàrrega i Capellades, 22; Sant Maur, 21; Sant Cugat i Oliana, 20; AGRAMUNT i Vilanova C., 19; Bellcairenc i Martorell, 18; Poble Sec, 17; Roquetes, 6.

Com es pot veure, pels resultats i la classificació general, el nostre equip ha entrat en una fase de recuperació i regularitat, els resultats milloren i la classificació ja no és tan perillosa com el mes passat. La incorporació a l'equip de Pini i de Quique, li han donat potència a la línia mitja i força de penetració a la davantera, això fa que els partits siguin millors, que el públic disfruti, es venç amb més facilitat i l'optimisme, ha fet tornar la rialla als afeccionats més exigents.

En el partit amb el Poble Sec, hem pogut apreciar una bona defensa malgrat la lesió d'Aguilar i Bayo, i l'aliniació circumstancial de López, el xicot ha complert amb aillusió i força. La línia mitja Palau Guitart, Pini, està resultant potent i han superat la veterana i eficient mitja del Poble Sec, això vol dir que els nostres davanters han tingut moltes més pilotes i moltes més facilitats per fer gols, i així ha vingut la victòria més voluminosa que altres vegades i un partit de molta més qualitat que ha complagut més els nostres afeccionats que han vingut de tot arreu a contemplar-lo.

El pervenir ara es veu més clar, congratulem-nos-en, tots, i a veure si logrem conservar la categoria actual, que és el que tots desitgem i la nostra Vila es mereix.

JAUME BRILS

TENNIS

Com ja us vam notificar al mes de desembre, sobre el començament del II Campionat de Terraferma, us hem de dir que ja ha finalitzat la primera fase, com també vam dir que, degut a la gran participació, es va fer la classificació en dos grups A i B. A nosaltres ens ha tocat de jugar amb el grup B, que va ser el més fort i, a pesar de tot, la classificació ha estat bona, ja que hem arribat al tercer lloc; darrera de Tàrrega i Mollerussa. Un altre factor a tenir en compte i que hagués ajudat a millorar la puntuació, és que el nostre primer jugador Jesús Ciprés no ha participat en la primera volta.

La classificació final dels dos grups, per ordre de puntuació són: Grup A) Solsona, 12 punts; Calaf, 8; Cervera, 8; Oliana, 5; Torà, 3; Pallars (Trempl), 2 i Fluvià (Guissona), 0.

Grup B) Tàrrega, 11 punts; Mollerussa, 10; Agramunt, 7; Balaguer, 7; Bellpuig, 4; Juneda, 4 i Marinada (Borges Blanques), 1.

La final entre els dos caps de grup, es jugarà en properes dates, a Solsona.

Del dia 7 de març a l'11 d'abril, es jugarà el IV Torneig masculí, modalitat a l'Americana, essent ja nombrosos els participants

inscrits, això ens demostra una vegada més, la gran afició i agrat que va adquirint aquest esport entre nosaltres.

També començarà al 18 d'abril, el VIII Campionat social en totes les seves categories, de tot això i del que vagi succeint, ja us n'anirem assabentant.

MAGDA TREPAT

ESCACS

Ha finalitzat el cinquè campionat social, del que n'ha sortit guanyador Josep Antoni Castro. Aquesta classe de certàmens, entre jugadors del mateix equip, en un principi aparenta no tenir massa importància, però el fet de poder demostrar ésser el jugador més regular del moment actual, fa que la gran majoria de partides es juguin amb el màxim d'interès. Per altra banda, el que entre ells es coneixen la manera de jugar, fa que hagin de provar noves variants, tots juguen molt bé, encara que en aquesta ocasió, el millor ha estat en Castro.

JOAQUIM BORGES

Campió Provincial

El dia 27 de febrer, a Lleida capital, es va acabar el campionat provincial individual juvenil, en el qual, hi prenién part dinou jugadors de diferents equips. Si l'any passat els nostres juvenils ja van obtenir uns bons resultats, assegurant-se dues places per participar al certamen regional, aquest any, no han volgut quedar-se endarrera.

En aquesta ocasió, els juvenils del nostre Grup, han dominat la competició en tot moment, demostrant una vegada més, ésser dels jugadors més ben preparats de les comarques de Lleida.

El primer lloc i campió provincial, ha estat per Joaquim Borges, el quart per Laureà Giménez i el novè per Jordi Cunyat.

Fent-ne un breu comentari diré que Borges, ha obtingut 5'5 punts, sobre 6 de possibles i que s'ha classificat pels campionats d'Espanya i de Catalunya, en representació de la província de Lleida. Giménez III, ha obtingut 4 punts, amb moltes probabilitats d'ocupar el segon lloc i s'ha classificat pel campionat de Catalunya. I, Cunyat, ha obtingut 3 punts i crec que per ésser la primera vegada que participa en aquestes conteses, s'ha portat més que bé.

PAULI RIBERA

Dr. JESUS RAMON GIMENEZ SANZ

comunica als seus assegurats i clients, l'ampliació del seu consultori amb servei de Radiodiagnòstics.

HORARI: Tarda de 5 a 7, excepte dimarts, prèvia petició d'hora.

DIRECCIÓ: Avda. J. Mestres, s/n. - baixos

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

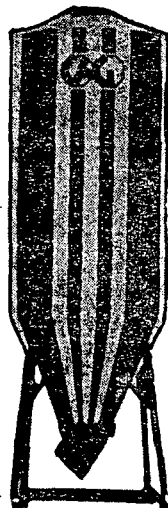
Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell **AGRAMUNT**

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

d'un temps... d'un país...

«Somniem? Es clar que sí, somniem constantment» (Lluís Llach)

Aquesta és la impressió que tinc cada vegada que escolto, veig i llegeixo les notícies que arriben de Madrid. Concretament em refereixo al judici que es celebra al «Servicio geográfico del Ejército» per tal de jutjar els acusats de l'intent de cop (potser sobra l'intent) d'Estat del 23-F.

Ja abans del judici molts creien somniar quan llegien que un dels acusats, al qual vàrem veure per televisió aixecant braç i pistola amb saludable nergia, es queixava d'uns dolors reumàtics. Segons els diaris, el dolor era degut a la humitat de l'habitació on s'hostatjava (perdó, em diuen que era una cella de presó). Llavors, sembla ser que li van emmoquetar. Del menjar, ves per on, no se'n queixava pas, ja que era vora la costa gallega (país del millor marisc). Tornant al dolor reumàtic, a molts catalans i altres ens va agafar en sentir la ràdio (i no parlem dels diputats). Devia ésser degut que la suor freda és humida també. Del menjar no me'n vaig queixar: m'havia passat la gana.

Bé, aquell somni semblava com allò de la nit d'estiu, malgrat que ens agafés en fred. Però, ja se sap, els somnis deixen petjades, i al cap de pocs dies hi havia un nou president a Espanya (no tan rialler com l'anterior) i una «LOAPA» com a regal-sorpresa. Amb aquesta llosa a les espatlles (de catalans i bascos principalment) i altres «menudeses» (tres assassinats «per error» a Almeria), hem arribat al cim del somni. Aquest n'esdevé ja, més que un malson (que ja ho era), un deliri esquizofrènic (l'esquizofrènia és una malaltia mental de la que un dels símptomes més característics és l'allunyament de la personalitat cap a estadis d'irrealitat). Els senyors acusats, pocs dies després d'iniciar-se el judici, troben malament el que es parla d'ells en un diari. Diuen que a aquell periodista no el volen allí, que el facin fora. Doncs sí senyors, els senyors són servits: fora mentider!

I, parlant de Roma, he llegit que en les declaracions d'aquests dies, els principals inculpatos mostren un reverent respecte per la Constitució espanyola; diuen que esquiaven amb el rei d'Espanya i li explicaven els seus (meus?) somnis, i ell hi estava d'acord, i els uns ara no coneixen els altres, i diuen que ells són els moderats (diuen que n'hi havia d'altres que encara volien més acció), i... sabeu què? Ja m'ho explicareu. Quan s'acabi, quan hagi vingut en Joan Pau II (diuen que allà on va es concedeixen generoses amnisties), i llavors empalmaré amb el somni. Mentrestant jo me'n torno a Catalunya amb el Llach, al seu i nostre somni veritable: «volem l'impossible per a arribar al possible...».

JOAQUIM FELIP i TREPAT

EDICTE

En el B.O. de la província n.º 23 de data 23 de febrer de 1982, apareix Edicte d'exposició pública, durant el termini d'un mes, de les Normes Subsidiàries de Planejament d'aquest Municipi.

La qual cosa es fa pública perquè les persones interessades puguin presentar les alegacions que estimin més adients, davant l'esmentat termini, a la Secretaria de l'Ajuntament.

Agramunt, 26 de febrer de 1982

EL BATLLE: Josep Huguet i Herbero

MOVIMENT DEMOGRÀFIC MES DE FEBRER

NAIXEMENTS

David Dominguez i Serrano dia 19

MATRIMONI

Jaume - Joan Messeguer Però, amb
Isabel Ortiz i Rodriguez dia 8

DEFUNCIONS

Josep Pedrol i Paris, 78 anys dia 6
Magdalena Solé i Añé, 93 anys dia 9
Maria Camardons i Valls, 51 anys dia 15
Leocàdia Claramunt i Banús, 79 a. dia 18

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE FEBRER

Dia	3	0'7	litres m.
-	4	2'5	-
-	13	1	-
-	15	5'5	-
-	16	12	-
-	19	11	-
-	21	14'5	-
Total		47'2	litres m.²

L'observador: Deudat Pont

AGRO-SIÓ, S. A.

Al servei de la pagesia
d'Agramunt i comarca

Cereals, Adobs, Llavors,
Herbicides, Insecticides
i Pinsos

Ctra. d'Artesa Tel. 39 06 62
AGRAMUNT

L' Ajuntament Informa

CONCURS I OPOSICIONS

El Plenari del mes de febrer acordà anar cobrint les places d'agutzil i guàrdies municipals que hi ha obertes en la plantilla. Per aquest motiu ben aviat es posarà a concurs una plaça d'agutzil i a oposicions dues places de guàrdies municipals.

ADQUISICIO MATERIAL

Per tal de fer front d'una manera més ràpida i efectiva a la tasca que es presenta a la primavera i estiu de segar l'herba i la gespa en les nombroses zones verdes de la vila, ja que cada any augmenten considerablement els seus m², s'ha adquirit una segadora.

ENLLUMENAT

S'ha encarregat un projecte d'enllumenat pel carrer del Clos. A l'espera de la definitiva instal·lació de la xarxa, es posaran provisionalment diferents punts de llum ja que actualment, es troba en la més absoluta foscor.

OBRES

Han seguit a bon ritme les diferents obres municipals. Unicament la pluja caiguda durant el mes de febrer les ha entorpit i produït algunes molèsties, més de les normals, als veïns de les places i carrers en obres.

NORMES SUBSIDIÀRIES

El dia 22 de febrer, tingué lloc a la sala IV del cinema Avinguda, la presentació de les Normes Subsidiàries de Planejament a càrrec dels principals responsables de l'equip redactor, arquitectes Valeri Mas i J. de Solà i Morales.

El butlletí de la Província, anuncià, el dia 23 de febrer, aquestes Normes, obrint-se d'aquesta manera el període oficial d'informació pública i el de recepció dels escrits que hi presentin alegacions.

MUSEU MUNICIPAL

Organitzat pel Consell Municipal del Patrimoni Cultural, juntament amb la revista «Sió» i sota el patrocini de la Direcció General dels Mitjans de Comunicació de la Generalitat, ha tingut lloc al Museu Municipal una exposició sobre la Premsa Comarcal de les Terres de Ponent. Hi estigueren presents 23 revistes, representant 21 poblacions de les nostres comarques.

CULTURA

Pel dia 9 de maig està prevista la celebració a la nostra vila, la VIII Trobada d'Estudiosos de les Terres de Ponent. Aquesta trobada està organitzada pel Consell Municipal del Patrimoni i la majoria de ponències estaran a càrrec d'agramuntins amb temes referents a la nostra vila i a la Ribera del Sió.

INFORME GUARDIA MUNICIPAL

De la memòria corresponent a l'any 1981 presentada pel Guarda Municipal en farem dos breus resums i que publicarem, el primer a continuació i el segon el proper mes.

Dades d'interès per als lectors:

VIES URBANES: Existeixen un total de 107 vies urbanes, distribuïdes i catalogades de la següent manera: 7 carreteres, 4 avingudes, 1 ronda, 10 places, 72 carrers, 2 passeigs, 3 travessies, 4 corriols, 3 ravals i 1 camí. Cal afegir-hi 1 polígon industrial i 3 zones verdes.

HABITANTS

Segons padró de 1981: 2.322 HOMES i 2.327 DONES

PARC AUTOMOBILÍSTIC

Camions	87
Furgonetes	83
Turismes	1.182
Motos	112
Ciclomotors	205

Total vehicles 1.669

Per tant, i segons aquestes dades, resulta que a la vila d'Agramunt hi ha un turisme per cada 3'9 habitants, i un vehicle per cada 2'7 habitants.

INDUSTRIES I LOCALS COMERCIALS

Armeries	2
Articles regal	3
Auto-Escoles	1
Bancs	4
Bars	10
Bingos	1
Caixes d'Estalvis	2
Carnisseries	7
Catifes-Cistelleries-Tapissos	6
Ceràmica Decoració	3
Cereals i Pinsos	10
Cinemes	1 (4)
Comestibles i supermercats	23
Construcció	4
Draperies	2
Drogueries i Floris	2
Electricitat	7
Electrodomèstics	9
Estancs	2
Farmàcies	2
Farineres	2
Fondes	3
Fontaneria	4
Forns i Exp. de pa	5
Ferreteries	3
Fertilit.-Insec.-Pinsos	7
Fotografia	2
Frankfurts	2
Funeràries	2
Fusteries	8
Garatges	4
Herboristeries	1
Hotels	1
Impremtes	2
Lleteries	2
Llibreries	4
Mecànica i Planxisteria	13
Materials de Construcció	2
Merceries	4
Motos i Bicicletes	2
Mobles	3
Maquinària agrícola	2
Molins d'Oli	1
Pastisseries	3
Peixateries	2
Perruqueries	9
Pubs	2
Papers	2
Plàstic	1
Remolcs per automoció	1
Rellotgeria-Joieria	2
Roba i confecció	9
Sabateries	5
Serradores	1
Tintoreries	2
Tèxtils	4
Torrans	4
Vidrieries	1
Vins i Begudes	2

LLICENCIES D'OBRES

A Maria-Teresa Sangrà i Aldabó per col·locar una reixa en la paret de la seva casa, a l'Avda. d'Agustí Ros.

A Mateu Escolà i Pasqual, per obres interiors, al corral de la Costa de la Fassina.

A Josep-Maria Baró i Marquilles, per ocupació de la via pública, per obres en un magatzem, Cr. de Sió.

A Pere Rovira i Pijuan, per ocupació de la via pública, per obres en la casa de la Plaça de l'Església.

A Jaume Areny i Solà, per enrajolar la vorera i l'entrada de la seva tenda, al Cr. de Sant Joan.

A Salvador Comas i Amorós, per obres interiors al seu pis, en l'Avda. de Catalunya.

A Joan Vilalta i Sorribes, pròrroga d'un any per la construcció d'un edifici al Cr. del Clos.

A Josep Silvestre i Ibars, per colgar cables elèctrics fins a la seva casa, Avda. de Catalunya.

A Ros Roca, S.A., per obres consistents en arreglar un gual a la seva fàbrica, Plaça del Pou.

A Joan Jové i Solé, per la construcció d'un edifici al Cr. del Clos.

A Ramon Creus i Lloch, per col·locar una porta en un terreny tancat a la Ctra. de Tàrraga.

A Joan Cuñat, obres interiors al seu pis, Cr. de Sió.

A Rosa Aldabó i Pineda, obres interiors al seu pis, Plaça del Mercadal.

A Miquel Marquilles i Valls, obres interiors al corral situat al Cr. de les Eres.

CONNEXIONS D'AIGUA POTABLE

A Joan Rafel i Niubó, per al seu xalet, situat a la Ctra. de Les Puelles.

A Daniel Galan, i Sra. Teresa Sorribes, per al seu xalet, situat al Passeig de Josep Brufau.

A Deudat Pont i Brescó, per al corral situat al Cr. del Castell.

A Francesc Marsol i Brescó, per a la seva casa, situada al Cr. dels Asgous.

CONNEXIONS DE CLAVEGUERES

A Antoni Pintó i Durany, per al corral situat en la Plaça de l'Amball.

A Pere Rovira i Pijuan, per la casa situada a la Plaça de l'Església.

GUALS PERMANENTS

A Josep-Maria Albareda i Salvadó, per al seu magatzem situat en la Ctra. d'Artesa.

ALTRES LLICENCIES

A Pere Delgado i Morente, per un rètol lluminós a la Ferrreteria de la Ronda dels Comtes d'Urgell.

FACTURES APROVADES

Transports Bertran, per transports a Lleida	7.530
Impremta Pera, per materials Oficines Municipals	5.264
Id. id. id. id.	5.294
Comercial Sans, per materials Oficines Municipals	4.185
Felicià Garcia, esmorzars Guàrdies Municip. Cross	625
Vda. J. Recansens, material servit empleat Municip.	2.660
Super Stak, material servit per neteja	2.230
Merceria Figuera, material servit per Reis	1.160
Impremta Vicens, material servit Oficines Municip.	430
Joan Recasens, material servit per obres Municip.	2.236
Farmàcia Viladot, medicament per a Benèfic. Municip.	66.441
Companyia Telefònica, rebuts octubre i novembre	9.770
J. Porta, per fotocòpies a Lleida	120
Collegi Arquitectes, taxació solars i immoble	26.230
Ferreteria Molinet, material per obres Municip.	6.340
id. id. id. id.	1.939
Casa Bellmunt, repoblació parcs i jardins	25.950
El Consultor, subscripció 1982, a la revista	8.040
A. Sangrà, material pel 1.º Cross d'Agramunt	300
Caixa de Catalunya, préstec Segla Gran, 2.º semestre 81	35.250

Impremta Pera, material servit per Reis	1.739
Caixa de Catalunya, préstec Segla Gran, matriu 10-81	8.636
id. id. id. 1.º trimestre	3.701
Pere March, treballs excavadora terrenys Municipals Piscines	44.928
Joan Molgó, materials per obres Municipals	157
Llibreria La Cultural, rebuts subscripció AVUI	2.455
Antoni Esteve, material per obres Municipals	16.470
San Miquel, per 3.000 vasos de plàstic	8.250
Pere Riera, material per edificis Municipals	4.890
id. id. id.	1.785
FECSA, enllumenat dependències Municipals 3.º trimestre 1981	60.614
FECSA, força motriu, elevació aigües, desembre 81	182.622
FECSA, enllumenat públic, desembre 81	253.219
Jose M.ª Baró, refrigeri recepció oficial	2.945
Josep M.ª Baró, per 39 lots de Nadal	48.555
E.S.A., carburants vehicles Municipals	14.463
Miquel Suárez Otero, 60% subvenció Generalitat de Catalunya, curs 80-81	13.260
M.ª Carme Escolà, 35% subvenció Generalitat de Catalunya, curs 80-81	7.735
Josep M.ª Torres, material edificis Municipals	7.941
FECSA, enllumenat públic, 4.º trimestre 81	10.349
E.S.A., carburants vehicles Municipals	9.403
Arpalsa, material oficines Municipals	5.100
Vulcanitzats Ibarz, reparacions vehicles Municipals	572
Magí Feixa, mantes pel 1.º Cross Vila d'Agramunt	6.200
Magatzems Bonet, bates servei neteja	7.040
Tren de Fusta, instal·lació megafònica, 1.º Cross	15.500
La Alianza, conducta mèdica empleats Municipals febrer 82	9.540

Normes Subsidiàries de Planejament Urbanístic.
El plànol que reproduïm assenyalava les annexions que es proposen al sòl urbà (zones clares)

LA COTILLA

per Guillem Viladot

- Això és un escàndol!
- Això és una immoralitat!
- Això s'ha de denunciar a l'autoritat!

Amb aquestes exclamacions s'expressaven algunes afiliades a l'Acció Protectora dels Bons Costums, en una de les seves reunions setmanals, concretament aquella durant la qual hom s'ocupà de l'afer que portava de polleguera aquest bé-de-déu de senyores, i que no era altre que la barra que va tenir el Tonet de cal Matxo, en posar a l'aparador de la seva botiga la reproducció d'un quadre de Toulouse-Lautrec.

Aquesta obra del famós pintor francès, representa una dona mig despullada amb un home que li manipula la cotilla. El Tonet de cal Matxo que, a més de liberal i de republicà, tenia una botigueta de roba interior de senyora, va executar la idea de posar aquesta pintura a l'aparador com una mena de reclam cultural, com una mena d'ànsia de voler enaltir la dignitat humana, i les seves misèries, a través d'una obra d'art universalment admirada.

La Junta de l'Acció Protectora dels Bons Costums, no ho va pas entendre així, com tampoc va ser de la mateixa opinió la Junta de la Lliga per al Respecte a la Dona. Ambdues associacions, van tenir un ple i van decidir d'elevat un escrit a l'autoritat pública, per tal que obligués el Tonet de cal Matxo a retirar del seu aparador aquell gravat escandalós, depravat i degradant.

— Jo hi faria constar que els francesos sempre han estat uns porcs... —cridava la Modesta de cal Mula, mentre es redactava el document.

El paper que van escriure les juntes reunides, ocupava tres plocs de paper de barba. I un matí, les dues presidentes, molt mudades i amb la permanent que el dia abans les hi havia fet la Carmeta de cal Trull, es van presentar a Ca la Vila.

- Volem veure el senyor batlle.
- Ho sento, però el senyor batlle encara no ha vingut.

— Doncs, esperarem.

I les dues presidentes es van esperar tres hores.

Quan el batlle les va rebre, elles de seguida li van fer a mans la paperassa.

— Llegeixi, llegeixi! Aquí ho diem tot! Tot!

El batlle, home pacífic i culte, es llegí l'escrit amb sornegueria. Enllestida la feina, féu:

— I què, distingides senyores?

— Com i què! Doncs que s'ha de retirar aquesta porqueria!

— Porqueria, senyores?

— I tant!

— Jo, francament, no hi veig la porqueria per enlloc...

— Com que no! Aquesta pintura representa un home que treu la cotilla a la seva ànt. Li sembla poca indecència?

— Ja la recordo, ja, aquesta pintura. Em sembla que la vaig veure a París, una vegada que hi vaig ser...

— I què? Nosaltres no podem tolerar que una cosa així s'exhibeixi públicament al nostre poble!

— No sé..., no sé...

— No es pot dubtar del que veuen els ulls!...

— Senyores, ho sento, però jo no sóc de la seva opinió...

— Aquesta sí que és bona!

— Jo crec que vostès s'ho miren malament. Aquesta famosa obra de Toulouse-Lautrec, no representa pas un home que treu la cotilla a una dona amb intenció de despollar-la, sinó que representa un espòs que ajuda la seva muller a ficar-se la cotilla amb intenció de vestir-la...